

Той стигналъ бика и започналъ да му вика: Въ името на Господа Исуса Христа, заповѣдвамъ ти да спрешъ! Бикътъ се обърналъ къмъ него, повалилъ го на земята и започналъ да го натиска, да го тъпче. Той започналъ да вика за помощъ. Селянитѣ отъ близкитѣ ниви чули вика му, притърчали на помощъ и едва го спасили. Казвамъ му: ти трѣбваше да се боришъ първо съ малки бикчета, а после съ голѣмъ. Освенъ това, като видѣ, че вѣрата ти е слаба, трѣбваше да бѣгашъ, да не се залавяшъ съ такъвъ бикъ. Тѣй щото, не бждете като този българинъ, да се борите съ биковетѣ, и като видите, че ви тъпчатъ, да викате за помощъ и да бѣгате. Правете опити съ малки бикчета, а после съ голѣми. Вие направо започвате борба съ голѣмитѣ бикове, и като видите, че ви тъпчатъ, бѣгате и казвате: Не струва човѣкъ да прави опити. Не, човѣкъ трѣбва да прави опити, но разумни, по силитѣ си.

Сега азъ искамъ да оставя въ ума ви мисълта: Великиятъ въ свѣта минава покрай васъ, и всѣки човѣкъ, боленъ или здравъ, нека се докосне до Неговата мантия. Не само болнитѣ трѣбва да се докоснатъ до Неговата дреха. Голѣмо нещастие бѣше за Христа това, че до Неговата дреха се докосваха само болни хора. Нито на единъ отъ високопоставенитѣ равини не дойде на умъ да се докосне до дрехата на Христа. Тѣ казваха: Ние нѣмаме нужда отъ Христа, отъ Неговото учение. По тази причина, именно, тѣ останаха невежи. Сърцето и ума на човѣка трѣбва да се докоснатъ до дрехата на Господа, за да се очистятъ. Душата на човѣка трѣбва да се докосне до дрехата на Господа, за да се повдигне. Само по този начинъ човѣкъ може да живѣе и да работи правилно и да бжде винаги радостенъ и веселъ. Трѣбва ли човѣкъ постоянно да говори за своитѣ страдания и нещастия? Ако говорите за нещастията, вие живѣете въ ада. Ако говорите за радоститѣ, вие живѣете въ рай.

„Дързай, дъще!“ Тѣзи думи Богъ отправя къмъ всички хора. Който е малодушенъ, страхливъ, той самъ гради сждбата си. Затова Христосъ казва: „Който люби, той всичко може да направи.“ „Всѣка пржчка, която пребждва на лозата, дава плодъ много. Всѣка пржчка, която не пребждва на лозата, отсича се и въ огъня се хвърля.“ Въ това отношение, всѣки трѣбва да вѣрва, че е пржчка отъ лозата, и трѣбва да седи на нея, ако иска правилно да расте и да